Valentina NEGRU

Institutul de Studii Enciclopedice (Chişinău)

TERMINOLOGIA MILITARĂ VESTIMENTARĂ. ABORDĂRI TEORETICE

Abstract

This article is focused on the military terminology on clothing, a field that is distinguished by a significant complexity and diversity. In author's opinion, this is a ground that continues to be unexplored or tangentially explored for the time being. Taking into account the fact that in the last decades, it is remarked an increased interest of scientists' for the language professional dissimilarity and the peculiarities of the professional language, the author considers that nowadays is important to explain and comment the definition of the military language on clothing as well as to ascertain its place within both the literary system of the romanian language and the romanian military treminology.

Keywords: Terminological macrosystems, military language on clothing, professional communication, terminological metalanguage, terminologisation, lexicalisation, monosemantic nature, distinctive meaning, stylistic neutrality, variable nature of the romanian military terminology.

În limbajul militar, la fel ca şi în toate limbajele de specialitate, cuvântul termen are, pe de o parte, sensul de „expresie fixă" proprie ştiinţei militare şi se întâlneşte ca element prim în componenţa unor sintagme ca: termenii unui armistiţiu, termenii unui ultimatum, militar în termen etc. Pe de altă parte, prin termen militar înţelegem „cuvântul sau expresia cu sens strict delimitat" în cadrul sistemului militar sau „cuvântul sau îmbinarea de cuvinte" care serveşte „pentru exprimarea unor noţiuni specifice" domeniului militar: ţintă, ţintă aeriană, ţintă terestră etc. [1, p. 5-6].

Ceea ce deosebeşte cele două valori ale cuvântului termen folosit în limbajul militar este o distincţie de ordin formal: în primul caz cuvântul termen face parte dintr-o sintagmă (*termenii unui armistiţiu, termenii unui ultimatum*), iar în cel de-al doilea caz lipseşte, termenul fiind din punct de vedere gramatical fie un cuvânt aparte (ţintă), fie o sintagmă (*ţintă aeriană, ţintă terestră*).

În continuare ne vom opri doar asupra valorii de „cuvânt aparte" sau „sintagmă" cu sens specializat, pentru desemnarea cărora se recurge de obicei la formule generalizatoare ca: termeni militari, termeni tehnici ori termeni de specialitate (din domeniul militar sau dintr-o anumită ramură a domeniului militar) [2, p. 7]. Cele trei formule circulă, în general, ca expresii sinonime. Sinonimia, existentă cu precădere în perechile termeni militari–termeni de specialitate din domeniul militar şi termeni de specialitate din domeniul militar–termeni tehnici din domeniul militar, produce uneori echivocuri.

BDD-A6855 © 2012 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)

Prima formulă nu este echivocă, deoarece prin termeni militari se înțeleg cuvinte şi expresii folosite în întreaga activitate militară, cum ar fi: *armament, ambuscadă, infanterie, proiectil, mitralieră, centură de fortificație, cap de pod, detector de mine* etc.

În schimb, cea de-a doua formulă, termeni tehnici din domeniul militar, nu este lipsită de echivoc, deoarece se foloseşte cu două accepții. Prima este aceea de cuvinte sau expresii specifice fie limbajului militar, fie celui tehnic. Termenii tehnici ar aparține deci atât domeniului militar, cât şi tehnicii, prin aceasta din urmă înțelegându-se în mod obişnuit un ansamblu de factori materiali ai producției (unelte şi alte mijloace de muncă), de metode, de procedee de lucru, cu ajutorul cărora societatea obține şi prelucrează produsele naturii pentru satisfacerea nevoilor sale. Din acest punct de vedere, sunt termeni tehnici atât *ambuscadă, proiectil, detector de mine, centură de fortificație* etc., cât şi *beton armat, rezistența materialelor, siguranță fuzibilă, tablou electric* etc., utilizați, de asemenea, în activitatea militară. Cea de-a doua accepție a sintagmei, termeni tehnici din domeniul militar, poate fi definită prin „cuvinte şi expresii specifice limbajului tehnic" (*boghiu, ecartament, garnitură, beton armat, picior de pod, tonaj, carburanți* etc.), ceea ce reprezintă în exclusivitate cel de-al doilea element constitutiv al primului concept, deci, calitativ vorbind, un lucru diferit, cu toate că numeroşi termeni tehnici sunt folosiți şi în diverse ramuri ale domeniului militar, cum ar fi: geniu-construcții poduri (*beton armat, picior de pod*), căi ferate (*boghiu, ecartament, garnitură de tren*), auto (*tonaj, carburanți*).

A treia formulă, termeni de specialitate din domeniul militar, acoperă sub raport noțional conținutul ambelor expresii (termeni militari şi termeni tehnici din domeniul militar), prezentând avantajul unei maxime generalizări, deoarece nu provoacă asocieri restrictive sub raportul sferei semantice, fiind aplicabilă în toate categoriile de forțe armate (*forțe terestre, aeriene* sau *navale*), genuri de armă (*infanterie, artilerie, transmisiuni, geniu, chimie, topografie, intendență, meteo, medicină* etc.), sectoare de activitate din domeniul militar (*tactică, doctrină, învățământ, informatică şi tehnică de calcul, cercetare, paraşutism, administrație* etc.).

În ceea ce priveşte terminologia militară vestimentară, aceasta rămâne un domeniu neexplorat sau abordat tangențial în cadrul anumitor studii filologice, deşi acest limbaj specializat prezintă o problematică largă care este, totodată, actuală, caracterizându-se prin complexitate şi diversitate. La moment, există o necesitate de a explica şi comenta noțiunea de limbaj militar vestimentar şi de a stabili locul acestuia în sistemul limbii române literare şi al terminologiei militare româneşti. Cu toate că în ultimele decenii se observă un interes vădit al cercetătorilor pentru limbajele profesionale, pentru diferențierea profesională a limbii şi a particularităților limbajelor profesionale, pentru contactul dintre macrosistemele terminologice şi lexicul general al limbii, multe aspecte ale metalimbajelor în cauză rămân însă cercetate şi elucidate parțial, începând chiar de la locul lor în cadrul limbajelor specializate, în particular, şi al limbii literare, în general.

Limbajul militar vestimentar este parte a terminologiei militare româneşti, ca „totalitate a noțiunilor specializate militare ale domeniului militar românesc" [3, p. 84]. La rândul său, lexicul militar vestimentar comportă particularități distincte ale terminologiei ca totalitate de termeni cu sens general (cu statutul de lexeme speciale ce denumesc noțiuni din domeniul ştiinței, tehnicii, dreptului şi ale altor sectoare ale vieții sociale şi activității profesionale) [4, p. 55], reprezentând şi făcând parte, totodată, dintr-un sector lexical vast şi foarte dinamic, precum este terminologia militară românească.

BDD-A6855 © 2012 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)

Particularităţile termenilor militari au fost condiţionate şi determinate de fiecare etapă istorică în evoluţia societăţii, anumite particularităţi până în secolul al XIX-lea şi altele după acest secol de mari schimbări. Fiecare perioadă istorică a dezvoltării domeniului militar naţional aduce noţiuni speciale noi, fapt ce determină ca unii termeni să treacă în categoria istorismelor, aşa cum trec în această categorie şi noţiunile denumite de aceştia, iar alte cuvinte să fie lexicalizate ca termeni militari.

Orice problemă din domeniul lexicului specializat militar vestimentar implică chestiuni ce ţin de lexic şi lexicologie în general. Pentru argumentarea locului şi rolului terminologic al elementelor lexicale ce denumesc vestimentaţia militarilor este necesar să facem referin ţă la sistemul nominal din cadrul acestui domeniu lexical. Terminologia ca ştiinţă despre termeni are şi problemele ei ce ţin de sistemul nominal, spre exemplu, referinţa la faptul că termenii nu sunt nişte elemente lexicale arbitrare, dar corespund anumitor condiţii, raţionalităţi şi respectivul sistem terminologic presupune implicarea din afară pentru sistematizarea lui, comunicarea profesională fiind un factor determinant în activitatea din diverse domenii.

Sistemicitatea lexicului terminologic militar presupune corespunderea termenilor la anumite condiţii, precum ar fi monosemantismul şi interdependenţa în interiorul sistemului terminologic, gradul de sugestivitate al termenului în relaţie cu noţiunea militară denumită, fapt ce imprimă limbajului terminologic un caracter normativ, o sistemicitate terminologică adecvată [5, p. 54].

Aşadar, terminologia militară vestimentară trebuie cercetată în condiţiile ei fireşti, în cadrul unui metalimbaj terminologic, care cuprinde şi aspectul vorbit al limbajului profesional, unde termenii apar cu funcţia lor de bază „de denumiri şi expresii speciale, în prevederile şi reglementările impuse de definiţie” [6, p. 7-8], aspect ce presupune studierea textelor specializate, a regulamentelor militare privind vestimentaţia militarilor şi, desigur, nivelul funcţionalităţii acestora.

E necesar de menţionat că sistemicitatea este o caracteristică a terminologiei militare vestimentare în contextul sistemului noţional al unui domeniu militar, al activităţii militare concrete, deoarece aceasta presupune o interdependenţă şi intercondiţionare a termenilor militari, datorată faptului că denumesc fenomene interdependente şi intercondiţionate ale realităţii. Desigur, luată în ansamblu, sistemicitatea terminologiei militare este conferită şi de grupul tematic denumit, reprezentat de totalitatea termenilor militari româneşti. Putem vorbi despre sistemicitate şi pentru grupuri terminologice incluse în cadrul terminologiei militare româneşti, care comportă un anumit grad de individualitate semantică unul în relaţie cu altul (termenii tehnico-militari, termenii militari topografici, termenii militari vestimentari).

Considerăm pe deplin motivată ideea interpretării şi împărţirii termenilor în categorii. La nivel general, cea mai răspândită categorisire este cea în conformitate cu domeniile de activitate (terminologia economică, geografică, medicală, agrară ş.a.) Acest tip de clasificare care are la bază un factor extralingvistic poate fi numită şi clasificare semantică, deoarece termenii se categorisesc după principiul semantic, fiecare grup semantic are un arhisemem ce demonstrează apartenenţa sa la un anume domeniu de activitate, astfel definind semnificatul comun al unei paradigme lexico-semantice specializate (microsistem terminologic din cadrul unei terminologii) sau al unui ansamblu mai larg cum este câmpul semantic terminologic, adică terminologia, reprezentând semele comune tuturor membrilor ansamblului lexical. De exemplu, arhisememul paradigmei

BDD-A6855 © 2012 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)

noțiunilor din domeniul terminologiei economice este arhisememul „economic" care demonstrează apartenența termenilor economici la domeniul „economic", arhisememul paradigmei noțiunilor din domeniul terminologiei tehnice este arhisememul „tehnic" care demonstrează apartenența termenilor tehnici la domeniul tehnic şi, desigur, arhisememul paradigmei noțiunilor din domeniul terminologiei militare este arhisememul „militar" care demonstrează apartenența termenilor militari la domeniul militar etc.

Putem vorbi şi despre o altă clasificare a termenilor, valabilă în contextul unui metalimbaj terminologic, în cazul nostru – terminologia militară românească. În limba română funcționează o totalitate anumită de mijloace lexicale, care servesc pentru exprimarea noțiunilor

legate de domeniul militar. Această totalitate de cuvinte include în sine o bogată şi variată gamă de cuvinte şi expresii, care dețin locuri diferite în sistemul limbii române. Gradul specializării lor lexico-semantice este însă deosebit de variat. Este necesar să se ştie că în terminologia militară dispunem de o mulțime de termeni şi expresii speciale, profesionale, care în întregime reprezintă limbajul profesional militar al domeniului militar național. Însă o parte a acestui limbaj profesional, prin rădăcinile lui, este strâns legat de vorbirea orală, de lexicul activ, cu care împreună fac parte din lexicul limbii române literare contemporane.

Limbajul militar este alcătuit din termeni cu un grad de specializare ridicat (*colonel, maior, sergent, artilerie, infanterie, Stat-Major* ş.a.) şi din termeni a căror semnificație militară o poți constata, determina, doar din contextul vorbirii profesionale militare sau după determinativele din componența sintagmelor militare (*beretă, chipiu, cămaşă, palton, bocan* ş.a.), în alt context termenii respectivi pot manifesta o altă semnificație, nemilitară. Din această cauză, semnificația lexico-militară a multor termeni poate fi determinată mai mult pe baza contextului verbal al scrierilor de specialitate: „Culoarea beretei este neagră pentru toți militarii, cu următoarele excepții: pentru militarii Batalionului 22 de menținere a păcii şi Centrului de pregătire pentru operațiuni de menținere a păcii – de culoare albastru-deschis, iar pentru militarii Batalionului cu destinație specială – de culoare verde" [7, p. 15]. Cert rămâne faptul că acelaşi cuvânt, identificat cu sens militar, în alte contexte verbale poate comporta şi alte semnificații lexico-semantice (uzuale), ceea ce marchează faptul că, deşi specializarea lexicului militar românesc s-a profilat deja distinctiv încă din secolul al XIX-lea [8, p. 27], totuşi nu se putea vorbi despre un arhisemem „militar" pregnant pentru toate elementele lexicale specializate ce denumesc vestimentația militarilor, deoarece acest subsistem terminologic militar se află într-o relație indispensabilă cu fondul principal lexical, provenind din vocabularul general.

Terminologia militară vestimentară a apărut drept rezultat al contactului cu limba națională şi în urma utilizării cuvintelor lexicului general în calitate de nume specializate pentru elementele vestimentației militare. Aceleaşi particularități le au şi terminologiile militare vestimentare ale tuturor limbilor naționale, la nivel internațional. Terminologia militară românească, inclusiv terminologia militară vestimentară, a apărut în urma contactului dintre limba literară şi divizarea profesională a societății, astfel având la bază factori lingvistici şi extralingvistici. Aşadar, terminologia militară vestimentară a devenit parte, dar, totodată, şi produs al limbii naționale româneşti. Până în prezent, raportul terminologiei militare vestimentare cu lexicul comun a rămas acelaşi, localizându-se în zona de contact a limbajelor specializate cu lexicul comun, în care cuvintele se apropie foarte mult de zona de specializare, dar, totodată, sunt utilizate pe scară largă în limbajul curent [9, p. 31].

BDD-A6855 © 2012 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)

Privitor la relația în care se află terminologia, inclusiv terminologia militară, cu lexicul general, în lingvistică există două opinii. Unii lingviști consideră terminologia ca parte componentă a lexicului general, dar care se deosebeşte de lexicul general prin anumite particularități, enunțate mai sus. Alții cred că terminologia este un grup lexical aparte, diferit de lexicul general [10, p. 25].

Elementele lexicale specializate militare ce denumesc vestimentația militarilor nu sunt complet diferite de cele din limba comună, chiar numeroasele elemente lexicale terminologice ne confirmă faptul că acestea sunt aproape identice (palton, bocanci, pardesiu, beretă, chipiu, cămaşă ş.a.), doar că în cadrul lexicului specializat militar, termenii vestimentari denumesc noțiuni speciale, dispunând de semnificație exactă şi concretă. Terminologia militară vestimentară, ca de altfel majoritatea limbajelor de specialitate, este creată pe baza limbii comune. Toate limbajele specializate folosesc tipuri de exprimare ca cele din limba comună.

La rândul său, limbajul militar vestimentar a fost influențat de limba comună, lexicul militar preluând cuvinte din limbajul general cărora nu le-a schimbat esențial sensul, atribuindu-le doar o conotație specializată, imprimată de elementele lexicale care sunt nişte adnotări semantice ale cuvântului determinat.

Circulația cuvintelor din lexicul general spre terminologia militară, proces numit terminologizare sau lexicalizare [11], poate determina schimbări la nivel semantic (mai ales prin atribuirea de sensuri speciale militare), atrăgând prin specializare elemente curente ale lexicului comun. Atracția şi expansiunea (denumiri atribuite de H. Sperber) sunt modalitățile de relaționare a celor două tipuri de vocabulare specializat şi nespecializat.

Având în vedere caracterul variabil al terminologiei militare româneşti (caracteristic şi pentru terminologiile militare ale altor popoare) sub influența tendinței permanente de modernizare, putem vorbi de necesitatea utilizării în continuu a metodelor de formare a termenilor, care, la rândul lor, nu diferă radical de modul de formare a cuvintelor din lexicul general. Cercetătoarea G. Ciobanu vorbeşte despre trei metodologii de formare a termenilor: folosirea resurselor existente, modificarea acestor resurse şi utilizarea unor resurse noi [12, p. 61]. Dintre acestea, cele mai funcționale la nivelul limbajelor specializate sunt procedeele ce țin de utilizarea resurselor existente, acestea presupunând valorificarea sensurilor cuvintelor din lexicul general, care pot fi extinse, restrânse sau transferate [13, p. 61].

O frecvență însemnată la nivelul terminologiilor, în general, şi a terminologiei militare vestimentare, în special, este transferul de sens de la o noțiune deja denumită la altă noțiune, în cazul nostru un element de vestimentație militară, transfer de sens motivat prin caracterul sugestiv şi uşor de asimilat al termenului. În acest mod are loc procesul terminologizării prin care unui obiect (element al vestimentației militare) i se atribuie un nume. Acest procedeu implică înzestrarea unui cuvânt din lexicul general cu un sens specific ce ține de terminologia militară vestimentară, în afara valorii semantice existente, dar foarte apropiată de aceasta, care corespunde unui concept specific dintr-un anume domeniu de specialitate. Desemnând valoarea conceptuală, cognitivă a unui cuvânt, terminologizarea are caracter stabil, reuneşte elemente semantice nonsubiective, identificabile în general în afară de context. Astfel, cuvântul terminologizat dobândeşte caracteristicile şi statutul unui termen militar respectiv, aparținând domeniului de specialitate militar, făcând parte dintr-un sistem de termeni, în cazul nostru – termeni militari vestimentari.

BDD-A6855 © 2012 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)

Acest transfer semantic ține de specificul gândirii umane, ce demonstrează că limba oferă posibilitatea ca dintr-o percepție senzorială să se formeze gândirea umană bazată pe noțiuni denumite astfel. Procedeul în cauză de formare a termenilor a atras atenția mai multor cercetători, fiindcă aici se observă potențialul considerabil al limbii, care nu se manifestă la nivel abstract, dar la nivel de funcționare.

Utilizarea cuvintelor din lexicul general în calitate de termeni este un procedeu nominativ frecvent utilizat în contextul terminologiilor româneşti, printre care şi terminologia militară. Este un procedeu dictat şi de dinamica progresului tehnico-ştiințific al epocii moderne, de schimbările şi progresul din societate, care nu poate fi asigurat cu elemente lexicale create anume pentru fiecare noțiune nou-apărută şi, din acest motiv, sunt utilizate cele deja existente [14, p. 24].

Din punct de vedere istoric, în faza inițială a denumirii elementelor de vestimentație militară, procedeul nominativ a fost unul puțin diferit, deoarece presupunea atribuirea unui supliment de informație (sens terminologic) unor cuvinte din lexicul general ce denumeau elemente de vestimentație, care ulterior prin concretizare şi sens exact au căpătat un statut structural şi lexico-semantic autonom în cadrul terminologiei militare. Acest proces ar fi putut avea loc şi la traducerea termenilor militari vestimentari din alte limbi. Astfel, s-a completat terminologia militară vestimentară în limba română [15, p. 5-16].

Faptul este explicabil prin particularitățile ce țin de semnificația lexemului, care trebuie să fie stabilită ca un rezultat al reflectării în cuvânt a unei particularități a acestuia [16, p. 111].

Aşadar, utilizarea unui cuvânt din lexicul general este relaționată, în primul rând, de posibilitățile lexicale ale cuvântului. Aceste posibilități țin de contextul şi situațiile utilizării cuvântului din lexicul general şi, desigur, de capacitatea acestui cuvânt de a reflecta particularitățile necesare şi, totodată, suficiente ale obiectului denumit. Necesitatea reflectării particularităților obiectului denumit este un motiv strict lingvistic. La nivelul limbii, în general, există o tendință de a se dezvolta nu în direcția generalizării, dar pe direcția diferen țierii, concretizării în anumite condiții de funcționare a limbii. Aşadar, la nivelul limbii în general diferențierea este un procedeu mult mai frecvent în comparație cu generalizarea, limba este orientată mai mult spre individual şi concret decât spre general şi abstract [17, p. 281].

Acestea sunt motivele cele mai importante ale utilizării cuvintelor din lexicul general în cadrul limbajului specializat militar, datorate particularităților lexico-semantice, cu toate că în unele studii se menționează că principiul lexico-semantic se caracterizează printr-o productivitate scăzută, prin caracterul sistemic scăzut, asociind noțiuni din diferite domenii de activitate şi din diferite sisteme lexicale [18, p. 54]. Cu toate acestea, la nivelul limbajelor specializate, principiul lexico-semantic se manifestă ca fiind foarte productiv. Cu ajutorul lui sunt acoperite toate necesitățile în denumirea noilor obiecte. Procedeul semantic, după părerea cercetătorului V. Danilenko, a fost unul dintre primele procedee de formare a lexicului specializat. Adaptarea cuvintelor din lexicul general la statutul de element lexical specializat militar s-a realizat cu ajutorul specializării semantice, care a început cu utilizarea acestor cuvinte în anumite contexte, cuvinte care, ulterior, şi-au căpătat statutul de element lexical specializat, în cazul nostru element specializat ce denumeşte vestimentația militară.

Cuvintele preluate din lexicul general al limbii literare şi adaptate sistemului terminologic pot fi utilizate simultan în diverse sfere de activitate umană. În domeniile

BDD-A6855 © 2012 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)

speciale ele sunt utilizate pentru a valorifica una dintre valorile lor semantice care se evidențiază în contextul limbajului terminologic. E de remarcat faptul că în timp ce se află într-o relație foarte strânsă cu lexicul general, acestea mai fac parte din cadrul acestuia. Cercetătorul F. Filin remarcă faptul că limbajele profesionale își au rădăcinile în limba literară populară, iar utilizarea profesională depinde numai de context şi situație [19, p. 5].

Cuvintele lexicului general terminologizate prin transfer de sens în lexicul general au funcția de a denumi mai multe clase de noțiuni înrudite, iar în terminologia militară vestimentară trebuie să corespundă unei organizări anume, unei sistemicități. În terminologia militară vestimentară aceste cuvinte sunt preluate şi adaptate într-o anumită perioadă istorică, func ționând perfect în calitate de termeni din momentul adaptării, fără a avea o îndelungată evoluție în cadrul limbajului militar, denumind exact şi precis o noțiune ce denumeşte elemente de vestimentație militară.

Elementelor specializate militare le este caracteristică o sistemicitate relaționată de anume particularități semantice, fapt ce apropie cuvântul obişnuit de statutul unui termen, însuşind ulterior toate particularitățile termenilor. Utilizarea frecventă a cuvintelor din lexical general în limbajele terminologice este motivată prin faptul că aceşti termeni sunt foarte comozi în utilizare, sunt scurți şi uşor de memorizat şi recunoscut.

În cadrul terminologiei militare vestimentare, termenii formați cu ajutorul principiului lexico-semantic sunt în majoritate substantive. Faptul se explică prin necesitatea denumirii noțiunilor terminologice. Un alt motiv ar fi că orice limbaj terminologic dispune de un grad înalt de abstractizare în cazul elementelor terminologice, care nu sunt obiecte concrete şi acțiuni, dar un grup de nume, denumiri pentru noțiunile ce reflectă obiectele din cadrul domeniului militar. Din acest motiv, substantivul este unicul mijloc lexico-gramatical potrivit pentru a exprima noțiuni specializate. Totodată, substantivul, la nivelul limbajelor specializate, dispune de un caracter nominativ adecvat.

În concluzie, având în vedere particularitățile termenilor militari vestimentari, enunțate mai sus (în calitatea lor de cuvinte speciale sau cuvinte cu o funcție specială), putem constata că aceştia sunt proveniți, în mare parte, din lexicul general al limbii. Termenii militari vestimentari, chiar dacă sunt cuvinte speciale sau cu funcție specială, sub aspect structural-gramatical sunt identici cu lexemele obişnuite, fonetic şi gramatical constituindu-se după regulile lexicului general. Particularitățile termenului militar vestimentar (caracter monosemantic, sens strict delimitat, sistemicitate, neutralitate stilistică ş.a.) sunt determinate de funcția pe care o îndeplinesc şi sunt luate în considerație atunci când urmează a fi definite.

Termenul militar vestimentar este un cuvânt sau o îmbinare de cuvinte (identice, în mare parte, cu lexemele limbajului general care denumesc elemente de vestimentație), care denumeşte o noțiune specială ce reprezintă vestimentația militarilor.

Ținând cont de principiile generale ale terminologiei contemporane, putem considera că terminologia militară este o totalitate de denumiri speciale care denumesc noțiuni şi realități ale domeniului militar, formând astfel un sistem terminologic corespunzător rigorilor impuse macrosistemelor terminologice, în general.

Sistemul terminologic militar reprezintă o parte componentă a sistemului terminologic național, care are particularitățile sale de formare şi funcționare, determinate de specificul noțiunilor militare şi de specificul artei militare în general.

BDD-A6855 © 2012 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

1. Vascenco, Victor. *Probleme de terminologie lingvistică*. Bucureşti: Editura ştiinţifică şi enciclopedică, 1975.

2. *Idem*.

3. Butuc, Marin. *Terminologia militară românească (studiu retrospectiv)*. Teză de doctor în filologie, Chişinău, 2011.

4. Лоте, Д. С. *Как работать над терминологией (основы и методы)*. Москва: Наука, 1968.

5. Скворцов, Л. И. *Вопросы терминологии и письменного творчества в эпоху НТР*// Терминология и культура речи, Москва, 1981.

6. Даниленко, В. П. *Русская терминология*. Москва: Наука, 1977.

7. *Regulile de purtare şi descrierea uniformei militare şi a însemnelor distinctive ale militarilor din cadrul armatei naţionale şi instituţiilor ministerului apărării* // Decretul nr. 580 din 06.10.2010 pentru aprobarea uniformei militare, a însemnelor distinctive şi a regulilor de purtare a acestora de către militarii din cadrul Armatei Naţionale şi instituţiilor Ministerului Apărării.

8. Ursu, N. A. *Formarea terminologiei ştiinţifice româneşti*. Bucureşti: Editura ştiinţifică, 1962.

9. Pitar, Mariana. *Manual de terminologie şi terminografie*. Timişoara: Editura Mirton, 2009.

10. Головин, Б. Н., Кобрин, Р. Ю. *Лингвистические основы учения о терминах*. Москва: Изд-во Высшая школа, 1987.

11. Vezi: Bidu-Vrănceanu A. şi alţii. *Dicţionar general de ştiinţe*. Ştiinţe ale limbii. Bucureşti: Editura Ştiinţifică, 1997.

12. Ciobanu, Georgeta. *Elemente de terminologie*. Timişoara: Editura Mirton, 1998.

13. *Idem.*

14. Даниленко, В. П. *Русская терминология. Опыт лингвистического описания.* Москва, 1971.

15. Vlădescu, Cristian. *Uniformele armatei române*. Bucureşti: Editura Meridiane, 1977.

16. Реформатский, А. А. *Что такое термин и терминология*// Вопросы терминологии (Материалы всесоюзного терминологического совещания). Москва: Издательство Академии Наук, СССР, 1961.

17. Ульман, С. *Семантические универсалии*// Новое в лингвистике. Выпуск 5. 1970.

18. Полякова, И. М. *Слово в профессиональном употреблении*. Челябинск, 1986,

19. Филин, Ф. *К проблеме социальной обусловленности языка*// Язык и общество. Москва, 1968.

BDD-A6855 © 2012 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:33 UTC)